

Grau en Criminologia i Polítiques Públiques de Prevenció

Treball de Fi de Grau

Curs Acadèmic (2020-2021)

Tràfic d'éssers humans amb finalitat d'explotació sexual: un delictes castigat o ignorat en el nostre sistema judicial?

Un anàlisi quantitatiu de sentències.

Rebeca Bueno Minguez
Tutor del Treball: Marc Balcells

**Universitat
Pompeu Fabra
*Barcelona***

DECLARACIÓ D'AUTORIA I ORIGINALITAT

Jo, Rebeca Bueno Mínguez, certifico que el present treball no ha estat presentat per a l'avaluació de cap altra assignatura, ja sigui en part o en la seva totalitat. Certifico també que el seu contingut és original i que en sóc l'únic/a autor/a, no incloent cap material anteriorment publicat o escrit per altres persones llevat d'aquells casos indicats al llarg del text.

Com a autor/a de la memòria original d'aquest Treball Fi de Grau autoritzo la UPF a dipositar-la i publicar-la a l'e-Repository: Repositori Digital de la UPF, o en qualsevol altra plataforma digital creada per o participada per la Universitat, d'accés obert per Internet. Aquesta autorització té caràcter indefinit, gratuït i no exclusiu, és a dir, sóc lliure de publicar-la en qualsevol altre lloc.

Rebeca Bueno Mínguez
Barcelona, 15 de juny de 2021

Tràfic d'èssers humans amb finalitat d'explotació sexual: un delictes castigat o ignorat en el nostre sistema judicial?

Un anàlisi quantitatiu de sentències.

RESUMEN.

Hoy en día, la trata de seres humanos con finalidades de explotación sexual es un delito global y muy creciente en nuestras sociedades, generando un gran beneficio económico a aquellas personas que lo realizan y causando un grave daño a las víctimas.

El presente trabajo analiza la respuesta del sistema judicial español respecto a este delito, debido a que nuestro país es uno de los destinos preferentes a la hora de cometerlo. El objetivo final es reflexionar sobre el tratamiento judicial respecto al mencionado delito, teniendo en cuenta la introducción y las modificaciones del artículo 177 bis del Código Penal.

Este análisis se realiza cuantitativamente y tiene como base el estudio de 103 sentencias dictadas por diversas Audiencias Provinciales entre los años 2015 y 2021. La investigación gira en torno a analizar el fallo de las sentencias, juntamente con las penas y medidas cautelares aplicadas, así como los motivos argumentados en los casos de absolución, pudiendo constatar un mayor número de sentencias condenatorias, con una media de seis años de pena privativa de libertad; una gran imposición de medidas cautelares, siendo la prisión preventiva la principal y la falta de pruebas como argumento principal de las absoluciones.

RESUM.

Avui en dia, el tràfic d'èssers humans amb finalitats d'explotació sexual és un delictes global i molt creixent en les nostres societats, generant un gran benefici econòmic a aquelles persones que el realitzen i causant un dany greu a les víctimes.

El present treball analitza la resposta del sistema judicial espanyol respecte a aquest delictes, degut a que el nostre país és un dels destins preferents a l'hora de cometre'l. L'objectiu final és reflexionar sobre el tractament judicial respecte al mencionat delictes, tenint en compte la introducció i les modificacions de l'article 177 bis del Codi Penal.

Aquest anàlisi es realitza quantitativament i té com a base l'estudi de 103 sentències dictades per diverses Audiències Provincials entre els anys 2015 y 2021. La investigació gira entorn a analitzar la resolució de les sentències, juntament amb les penes i mesures cautelars aplicades,

així com els motius argumentats en els casos d'absolució, poden constatar un major nombre de sentències condemnatòries, amb una mitjana de sis anys de pena privativa de llibertat; una gran imposició de mesures cautelars, sent la presó preventiva la principal i la falta de proves com argument principal de les absolucions.

ABSTRACT.

Nowadays, trafficking in human beings for the purpose of sexual exploitation is a global and very growing crime in our societies, generating a great economic benefit to those who carry it out and causing serious harm to the victims.

This paper analyses the response of the Spanish judicial system regarding this crime, since our country is one of the preferred destinations when committing it. The final objective is to reflect on the judicial treatment regarding the aforementioned crime, taking into account the introduction and modifications of article 177 bis of the Penal Code.

This analysis is carried out quantitatively and is based on the study of 103 sentences handed down by various Provincial Courts between the years 2015 and 2021.

This investigation revolves around analysing the failure of the sentences, together with the penalties and precautionary measures applied, as well as the reasons argued in cases of acquittal, being able to verify a greater number of convictions, with an average of six years of imprisonment; a large imposition of precautionary measures, with preventive detention being the main one and the lack of evidence as the main argument for acquittals.

ÍNDIX.

1. INTRODUCCIÓ.....	1
2. REVISIÓ DE LITERATURA.	4
2. 1. UNA APROXIMACIÓ A LA FENOMENOLOGIA DEL DELICTE.	4
2. 2 COM ES POT EXPLICAR AQUEST FENOMEN?	10
2. 3 QUÈ DIU LA LLEI AL RESPECTE?.....	11
2. 4 QUINA ÉS LA SITUACIÓ RESPECTE AL TRACTAMENT JUDICIAL EN EL NOSTRE PAÍS?	14
3. METODOLOGIA.....	17
4. RESULTATS.....	21
4.1 RESULTATS OBTINGUTS.....	21
4.2. ANÀLISI DELS RESULTATS.	24
5. CONCLUSIONS.....	27
BIBLIOGRAFÍA.	29
ANNEXOS.	31
1. TAULES.	31
2. TAULA DE JURISPRUDÈNCIA.....	33

Paraules: 11431.

1. INTRODUCCIÓ.

“Me dijo: “tú tienes que buscar algo de dinero porque te he traído aquí y tú me tienes que pagar 45.000 euros”. Yo digo, ¡¿Qué?! ¿45.000 euros? Pero me dijo que venía aquí para estudiar, no para otra cosa y ¿dónde voy a sacar estos 45.000 euros? (...) Y me dice que ahora tengo que prostituirme. (MN1)”

Extret d'una entrevista de Castellanos, E. 2014

“Las víctimas de trata están a la vista de cualquiera, pero la sociedad desvía la mirada, no se ven. Mientras, la tolerancia se aplica hacia unos clientes que son cómplices necesarios del delito, cuando no cierto reconocimiento por parte del grupo de pares con una práctica que identifican como expresión de hombría o masculinidad.”

Nuño, L. 2017.

Els dos casos anteriors exemplifiquen dues problemàtiques relacionades amb un tipus de delictes present en la nostra societat de manera global i, cada cop, més consistent: el tràfic d'éssers humans amb finalitat d'exploració sexual.

És un tipus de delictes que és “tot un procés a través del qual les dones són sotmeses a un estat servil, de coerció i de sotmetiment per la força del que creuen no tindre escapatòria.” (González. 2016).

A més, és un crim que està en procés d'expansió, que no sol constata un creixement sostingut sinó també una major proporció de víctimes menors d'edat (Nuño. 2017) i, a més, provoca problemes psicològics i físics a les seves víctimes. Sense obviar que constitueix una vulneració de drets humans.

La problemàtica derivada d'aquest tipus de delictes és la seva gran invisibilitat i dificultat a l'hora de perseguir-lo penalment, així com la seva transaccionalitat i els beneficis econòmics que genera per als autors, sent un dels principals delictes que comporta més benefici juntament amb el tràfic il·legal d'armes i de drogues.

Tampoc podem obviar la problemàtica de la gran dificultat per identificar a les víctimes d'aquest delictes, ja sigui per el temor que experimenten, per la poca informació que tenen dels seus captans o per haver creat relacions afectives amb aquests.

El nostre país és una de les destinacions preferents a l'hora de cometre aquest tipus de delictes, per les seves condicions geogràfiques, socials i legals. En 2019, l'Institut Nacional de Estadística va recollir 105 casos de condemnes referents a aquest delictes, un augment considerable des del 2018, on es registren 36 casos i des del 2017, on es registren 52 casos.

Per aquesta raó, el present treball pretén analitzar com el nostre sistema judicial fa front a aquesta situació, ja que són els "últims" actors institucionals que intervenen en un procediment judicial. Per fer-ho, s'intentarà respondre a la pregunta: Com responen els jutges nacionals davant del tràfic d'éssers humans amb finalitats d'explotació sexual?

I, a més, ens interessa saber: Quantes absolucions hi ha i per quins motius?

Per tant, l'objectiu d'aquest treball és veure el tractament que els nostres jutges li donen a aquest delictes i els seus motius. A més, ens centrarem en el període de 2015-2019 degut a la última modificació introduïda amb la reforma del Codi Penal de 2015 del article 177 bis, introduït amb la reforma del Codi Penal del 2010.

Aquestes preguntes són importants ja que en la literatura es remarca que, tot i haver un gran nombre de sentències condemnatòries, hi ha molts casos de absolucions degut a no poder acreditar-se correctament els fets objecte d'acusació, juntament amb casos on les conductes enjudiciades no s'aconsegueixen acreditar de manera que compleixin el tipus penal del delictes i les dificultats de la prova testifical, sobretot en els casos de testimoni únic. (Ostos et al, 2016). Aquests últims casos comporten una problemàtica addicional: l'assistència a les víctimes està condicionada en molts casos a la denúncia i la col·laboració amb les autoritats (García, 2012). A més, com bé explica Villacampa (2012), cal recalcar que algunes organitzacions criminals interfereixen en els processos judicials i en les investigacions policials, dificultant més el desemmascarament d'aquesta activitat delictiva.

Per poder respondre a aquestes qüestions, aquest treball realitza una metodologia quantitativa que consisteix en un anàlisi de la jurisprudència espanyola en aquesta matèria per esbrinar que entenen els actors jurídics per tràfic d'éssers humans amb finalitat de prostitució forçada i com responen a ell. Per altra banda, s'observaran les mesures cautelars dictades i els motius per els quals dictaminen l'absolució de l'encausat.

Podem avançar que tot i la dificultat per identificar i processar aquest delicte, el nostre sistema judicial és bastant punitiu amb els casos que aconsegueixen arribar als tribunals, imposant principalment penes privatives de llibertat i, a més, són bastant propensos a utilitzar mesures cautelars abans del judici.

Finalment, l'estructura d'aquest treball consistirà en una breu revisió de literatura, per conèixer la informació que tenim en aquest àmbit respecte a la fenomenologia del delicte, la seva regulació legal al nostre país i el seu tractament judicial. Seguidament, trobarem la metodologia, on s'explica com s'ha realitzar aquesta recerca i, posteriorment, els resultats i la seva avaluació, per conèixer la realitat actual de la problemàtica.

Per finalitzar, hi haurà les conclusions, on es resumiràn les parts més importants del treball i es reflexionarà sobre alguns aspectes d'aquest.

2. REVISIÓ DE LITERATURA.

2. 1. Una aproximació a la fenomenologia del delicte.

El tràfic d'éssers humans amb finalitats d'explotació sexual és definit internacionalment en l'article 3 del "Protocol Palerm (2003)", per les Nacions Unides, com "la captació, el transport, el trasllat, l'acollida o la recepció de persones, recorrent a l'amenaça o a l'ús de la força o altres formes de coacció, al rapte, al frau, a l'engany, al abús de poder o d'una situació de vulnerabilitat o a la concessió o recepció de pagaments o beneficis per obtenir el consentiment de una persona que tingui autoritat sobre una altra, amb fins d'explotació. Aquesta explotació inclourà, com a mínim, l'explotació de la prostitució aliena o altres formes d'explotació sexual [...]".

Quan es refereix a altres formes d'explotació sexual, Gómez (2013) esmenta les següents: pornografia, espectacles de caràcter sexual i el turisme sexual.

"La "trata" internacional és un succés global de captació de persones per a la seva explotació que afecta a cents de milers de persones en tot el món" (García. 2012). Sovint es presenta associada al tràfic de migrants, ja que les organitzacions criminals participen en l'operació de creuar les fronteres amb la finalitat de fer servir després a les "poblacions mercantia" sota formes d'explotació diverses quan arriben al seu destí. La captació per a l'explotació és el que constitueix en si la "trata", tal i com considera el Protocol de Palermo (2000), que és l'instrument internacional més acceptant per definir el fenomen.

Com bé explica l'autora, a dia d'ara encara persisteix la comuna confusió entre "tràfic" i "trata" i, "en els casos de països de parla hispànica, la traducció dels termes (trata és trafficking i tràfic, smuggling) ha contribuït a l'error. La mala interpretació s'origina també en el fet de que tràfic i trata internacional participen d'un mateix procés, continuu.

La trata queda ja reconeguda com un delicte concret contra les persones, una forma d'explotació laboral o sexual que implica la captació a través de l'engany, la coacció o abús de poder o de situació de vulnerabilitat. Per altra banda, el tràfic és un delicte que es consumeix quan les persones creuen la frontera al destí final i, per tant, no hi ha una explotació posterior. De la mateixa manera, la traducció al català també pot generar confusions, ja que l'única traducció trobada per ambdós és "tràfic", per tant, continuarem parlant de tràfic, amb el recordatori de que ens referim a la "trata."

Dins de les diferents modalitats del tràfic d'éssers humans, la tipologia d'explotació sexual és la que representa un major percentatge, de tal manera que dos de cada tres víctimes tenen per objecte aquesta finalitat. (Nuño. 2017)

És un delictes transnacional, que “vulnera béns jurídics com la vida, la integritat física i moral, la llibertat sexual, la dignitat, el patrimoni o la salut.” (Nuño. 2017). De la mateixa manera, constitueix “el principal proveïdor del sistema prostitucional, estimant-se que entre el 90% i el 95% de les dones prostituïdes són víctimes de tràfic d'éssers humans i que sol el 1% de les víctimes són alliberades, observant-se una creixent impunitat de les xarxes criminals”. (Nuño. 2017).

Per altra banda, constitueix un delictes que genera una problemàtica: no disposa d'estadístiques fiables. Nuño (2017) recalca que “el primer obstacle a l'hora d'analitzar aquest fenomen es l'absència d'informació fiable, actualitzada i estandarditzada.” De la mateixa manera, Villacampa (2012) explica que aquest problema es deu a una escassetat d'anàlisis, així com a l'absència de realisme, l'impossibilitat de comparar les dades recopilades, les característiques del delictes, l'elevada xifra negra i la debilitat de la situació legal de les víctimes en la normativa interna de molts estats, sense obviar la seva consegüent reticència a cooperar.

“L'ampli rang d'activitat i la multiplicitat d'agents, públics i privats, que apareixen involucrats en els processos de prevenció, indagació i persecució, juntament amb la naturalesa clandestina i encoberta d'aquestes activitats, i els seus possibles enllaços amb el crim i la corrupció són alguns factors que fan que la mesura d'aquest fenomen resulti complex i problemàtic.” (Hava. 2006).

Es produeix en el marc d'una potent indústria del sexe que, en part està organitzada en una economia submergida, amb bases econòmiques on es troben des de les famílies de moltes dones migrants fins a les poderoses elits econòmiques. (González. 2016). Sense obviar que un tipus d'estratègia que duen a terme les organitzacions criminals és interferir en els processos judicials i en les investigacions policials, ja sigui corrompent als funcionaris o fent servir la violència o intimidació contra ells. (Villacampa. 2012)

Així mateix, una investigació de la UNODC (2020) també recalca la dificultat de la identificació de les víctimes degut a “que les víctimes acostumen a ser explotades en entorns il·legals, informals o no regulats, la capacitat del crim organitzat per ocultar les seves operacions, la falta de voluntat de les víctimes de denunciar o la seva incapacitat per fer-ho i la limitada capacitat dels organismes encarregats de fer complir la llei per detectar-lo.”

Les causes que fan possible aquest delictes són “la creixent desigualtat entre països, la pobresa, la discriminació contra les dones i la feminització de la pobresa, la divisió sexual del treball, l’atur, la falta d’educació o l’impossibilitat d’accedir als recursos en els mateixos termes que la resta de la població.” (Gutiérrez. 2012).

De la mateixa manera, Nuño (2017) recalca que “els efectes combinats de la pobresa extrema, la desestructuració social, la violència estructural que pateixen les dones, el mite del paradís occidental alimentat per la televisió i els relats dels captadors, conflueixen amb una diversificació de la demanda en els països d’origen que reclamen cossos femenins a preus competitius.” Tampoc es pot obviar “l’impacte de la severitat de les polítiques migratòries dels països més afavorits (...). Amb l’objectiu d’esquivar els impediments per traspasar les fronteres cada vegada més infranquejables dels països més desenvolupats, és freqüent que es recorri a persones que faciliten l’accés de forma il·legal. L’opacitat i la falta de garanties amb què es produeix aquest trasllat, afavoreix l’exposició de dones i nenes a les falses promeses de xarxes de tràfic que ofereixen hipotètics treballs (...). en conclusió, la vulnerabilitat i la demanda són el alfa i l’omega d’aquest delictes.” (Nuño. 2017)

És un delictes que va creixent paulatinament, i no de manera aliena als beneficis econòmics que genera, que superen els trenta mil milions de dòlars anuals, representant la segona font d’ingressos il·licits més rentable, seguint el tràfic de drogues. (Nuño. 2017).

Per explicar aquest creixement, es fa referència a dos grups de factors: primerament, ens trobem amb l’augment de dificultats socioeconòmiques en el país d’origen, com la pobresa, la desigualtat, els conflictes armats o desastres naturals. En segon lloc, els obstacles a la migració legal que estableixen els països de destí en les seves respectives reglamentacions sobre estrangeria. (Hava. 2006).

Per altra banda i, dins del marc de la globalització, hi ha tres factors fonamentals que han determinat la entrada de les organitzacions criminals en aquest sector. Primerament, els guanys elevats que aconsegueixen. En segon lloc, el fet de que la complexitat del fenomen migratori necessita que la activitat sigui assumida per grups organitzats que estiguin integrats per persones que exerceixin diferents papers en les diferents fases del procés. Finalment, el baix risc de persecució penal percebut per els tractants. (Villacampa. 2012)

A part del fet que els costos penals són reduïts, Nuño (2017) destaca que els econòmics també, degut a que la despesa més significativa per a aquestes xarxes de tràfic es deriva de finançar el

tràfic en els supòsits transfronterers, però és una inversió que repercuteixen com a deute les víctimes.

Respecte als grups i organitzacions criminals, Villacampa (2012) explica que aquest delictes s'ha convertit en un important mercat per a aquests grups en diversos països, sobretot en la zona sud-est d'Europa, on estan les organitzacions criminals més actives en aquest àmbit: les organitzacions albaneses, albanos-kosovars, sèrbies i macedònies; encoratjades per el conflicte armat, en especial a Kosovo, i per la corrupció funcionaria i policial.

De la mateixa manera, aquesta autora explica que una de les estratègies que s'utilitzen i que col·labora en la invisibilització del delictes és que són grups que poden combinar les seves activitats delictives amb la realització d'activitats legals, sent una manera d'emascarar el delictes.

Tot i que és un delictes que es manifesta a escala planetària, Europa i Àsia Central representen les destinacions preferents. (Nuño. 2017).

Dins d'Europa, Espanya és el país on s'han detectat un major nombre de casos, fins arribar a ser considerat internacionalment la "Tailàndia europea." Una explicació per aquest fenomen es la regulació legal de la prostitució que, concretament, és al·legal. (Blázquez. 2017)

Per una altra banda, Nuño (2017) indica que hi ha un consum de prostitució elevat, superant en deu punts a la mitjana europea i que es el cinquè país de la Eurozona on més ha augmentat el PIB per la comptabilització de la prostitució i el tràfic de drogues. A més, les agències de viatge que promocionen Espanya com a destinació de vacances fan un reclam al turisme sexual, sense oblidar el fet de que la seva situació territorial la converteix en una porta d'entrada a l'Espai Schengen. De la mateixa manera, aquesta autora recalca que "ens trobem davant d'una intervenció que no aconsegueix identificar a les víctimes i davant un delictes relativament impune, els beneficis del qual ascendeixen a quaranta cinc mil euros anuals per dona prostituïda. Tenint en compte la remota possibilitat de sanció, la plusvàlua per cada víctima i les estimacions sobre el nombre de dones que es troben en aquesta situació, resulta senzill imaginar l'atractiu que representa el nostre país per a les màfies i els tractants."

Finalment, cal destacar les dades que l'Institut Nacional d'Estadística ens proporciona, identificant 105 condemnats per aquesta tipologia delictiva al 2019, 36 casos al 2018 i 52 casos al 2017. Per altra banda, el Ministeri d'Interior va identificar un total de 117 víctimes al 2018, seguit de 124 víctimes en 2017 i 128 en el 2016. Finalment, Blázquez (2017) declara:

“S’estima que a Europa hi ha unes 500.00 víctimes de tràfic, de les quals, 45.000 es trobarien a Espanya, per moure un total de 5 milions d’euros al dia (...)”.

Les víctimes són captades als seus països d’origen, aprofitant la seva situació personal que moltes vegades està caracteritzada per una carència de recursos econòmiques, dificultats per emigrar de forma regular, l’atur o un baix nivell educatiu.

S’utilitzen diferents procediments enganyosos, com els anuncis d’ofertes de treballs falses que ofereixen llocs de treball o agències de viatges, matrimonials o de modelatge que treballen per a l’organització. En altres casos són raptades a la força o es realitza a través d’altres dones que ja han exercit la prostitució i que reben comissions de l’organització. També hi ha víctimes que coneixen l’activitat que realitzaran, però que desconeixen les condicions d’esclavitud en que les realitzaran o, fins i tot, poder ser enganyades per la seva pròpia família. (Gutiérrez. 2012). Finalment, hi ha un altre engany que la Guardia Civil denomina “el príncep blau,” que consisteix en que els “tractants estableixen relacions afectives amb les dones, aprofitant la situació de carència o vulnerabilitat en la que es troben, les enganyen i prometen un futur de parella i, un cop han arribat a la destinació, són coaccionades per prostituir-se.” (Castellanos i Renea. 2014)

La major part d’aquestes dones tenen una edat que oscil·la entre els tretze i els vinc-i-cinc anys (Nuño. 2017) i procedeixen de quatre zones principalment. Primerament, dels països de l’Est d’Europa, sobretot de Bulgària, Albània i Romania, que acostumen a arribar per mitjans terrestres. Seguidament, d’Amèrica Llatina, destacant Bolívia, Paraguai i Brasil, que acostumen a entrar per els aeroports de Madrid i/o Barcelona. També procedeixen de l’Àfrica Subsahariana, especialment de Nigèria, que solen ser sotmeses a un ritu de vudú on un bruixot del poble elabora un paquet amb sang menstrual, ungles, cabells i/o peces íntimes i que, posteriorment, entrega al “capo” per controlar-les i, finalment, de la Xina. (Blázquez. 2017). Les dones que procedeixen d’Àfrica acostumen a arribar en molts casos a peu o amb “pateres”. Aquestes dones, des de que surten del seu país d’origen, contrauen un deute de gran quantia que han de pagar. Aquest fet, més el seu desplaçament dels polígons a zones no tan visibilitzades com clubs de contactes, les impedeix poder sortir d’aquesta situació i augmenta la seva inseguretat. (Blázquez. 2017).

Els abusos més comuns que pateixen van des de la intimidació i les amenaces cap a elles i als seus familiars, com la manipulació emocional, els enganys sobre la recerca d’ajuda, els seus estatus legals i les autoritats, fins a l’aïllament i la dependència. (Castellanos. 2014).

Aquesta autora també recalca que, un cop introduïdes al mercat prostitucional, “es regeixen sota el sistema de places que consisteix en l’intercanvi de dones entre diferents locals en els que es realitzen estades d’aproximadament vint-i-un dies, que es corresponen amb els períodes de menstruació, amb la finalitat de que s’aprofitin aquests dies per al trasllat i a més evitar que facin amistat entre elles o amb algun client.”

Per altra banda, García (2012) especifica que “un dels trets de la lluita contra aquest delictes en Espanya és que ha estat molt centrada en la seva relació amb el tràfic d’immigrants i la persecució del crim organitzat. Així, altres situacions no relacionades amb xarxes criminals internacionals romanen ocultes i no es veuen afectades per la persecució oficial dels delictes. L’actuació dels cossos de seguretat i el tractament jurídic i judicial en Espanya es centren fonamentalment en la persecució de les màfies organitzades implicades en el tràfic internacional (...) i la “trata” interna (en l’espai Schengen), així com la “trata” no vinculada a grups criminals, presenten trets específics que fan difícil la detecció.” A més, la mateixa autora recalca que “els principals intents d’analitzar el delictes es centren en causes i formes concretes més vinculades amb els interessos immediats que es defineixen com importants: conèixer els procediments de les xarxes de traficants i, especialment, de les vinculades al tràfic internacional. L’enfocament que prioritza la seguretat i la policia migratòria deixa en un lloc molt secundari aquells aspectes del tràfic que s’allunyen dels seus interessos: el tràfic no relacionat amb les màfies, la “trata” interna (...) i la protecció de les víctimes. ”

Amb aquest fet està d’acord Nuño (2017) al recalcar que “la “trata” interna, la minorista i la que es realitza en domicilis a petita escala, no és objecte d’atenció, i la persecució del tràfic s’anteposa a la protecció o recuperació de les víctimes.”

Finalment, considero de important menció explicar com ha afectat l’impacte de la pandèmia del Covid-19 a aquest delictes. L’estudi realitzat per la UNODC (2020) constata que la pandèmia ha dificultat més la identificació de les víctimes. A més, considera que aquestes són persones que corren més risc d’exposar-se al virus i estan menys equipades per prevenir-lo, de la mateixa manera que tenen menys accés al servei de salut per la seva recuperació. De la mateixa manera, aquest estudi recalca que “la restricció o monitoratge dels moviments es una característica comú d’aquest delictes. El distanciament social i el confinament podrien reforçar l’aïllament de les víctimes i reduir dràsticament qualsevol oportunitat de ser identificades.”

Per altra banda i degut a les conseqüències econòmiques que la pandèmia ha comportat, les víctimes poden enfrontar-se a una major explotació a causa “de la reducció dels costos de producció, les dificultats econòmiques i l’escassetat de controls”

Seguidament, consideren una altra problemàtica: “Durant la pandèmia, existeixen obstacles addicionals per accedir a l’assistència i el suport per les regles del confinament a casa i el tancament de les ONGs i les oficines de govern. L’aïllament i el distanciament poden agreujar els problemes de salut mental i dificultar l’accés a les xarxes de suport informals.”

Finalment, l’última problemàtica que han trobat està relacionada amb els sistemes de justícia. I és que, amb la pandèmia, es van oferir serveis limitats. L’estudi recalca que “els terminis de presentació davant dels tribunals pot incomplir-se, o pot no ser possible la recollida de proves, fet que repercuteix en els processos judicials i d’investigació. La capacitat de complir els terminis de prescripció també pot veure’s afectada (...). L’accés a la informació o als serveis de traducció i interpretació per a les víctimes s’està convertint en un repte, degut a que els serveis s’han reduït al mínim.”

2. 2 Com es pot explicar aquest fenomen?

La polivictimització i la multivictimització que presenten les dones que són víctimes d’aquesta fenomenologia delictiva és un gran factor explicatiu, segons Alfagerme i Casanova (2019), que ho defineix com “l’acumulació de múltiples situacions traumàtiques que es repeteixen al llarg de la vida i que les situen en un estat d’especial vulnerabilitat psicològica.” A més, expressa que “la violència és una situació molt recurrent en les seves trajectòries vitals, és a dir, es repeteixen en les diferents etapes vitals i, moltes vegades, adopta diferents formes.”

Aquesta autora considera que la polivictimització és el factor més rellevant per entendre el fenomen, explicant que moltes dones cauen en les xarxes de tràfic i explotació quan intenten fugir d’altres situacions de violència que només acaben amb la distància geogràfica.

A més, afegeix que “la suma de diferents experiències de victimització patides al llarg de la seva vida han fet que, en alguns casos, hi hagi una certa naturalització de l’experiència de violència com a forma de supervivència davant del mal que pateixen i sense que hi hagi cap tipus de resposta davant d’aquests atacs, sinó que xoquen amb grans murs d’impunitat i silenci.”

Per altra banda i, respecte als captadors, la teoria criminològica de l'anomia de Merton (1957) es podria considerar explicativa d'aquest fenomen. Merton argumenta que les societats es caracteritzen per una sèrie de factors: una universalització de les aspiracions, una monetarització de les metes, una intensificació permanent de les mateixes, un accent excessiu en el triomf econòmic i una desigualtat econòmica que comporta que no tothom tingui les mateixes possibilitats d'accedir a aquests objectius.

Això comporta que hi hagi persones disposades a recórrer a mitjans il·legals per aconseguir els objectius. L'existència d'aquests mitjans, juntament amb grups que ensenyen a utilitzar-los i a neutralitzar els vincles morals, propicia la comissió d'actes delictius (Larrauri. 2015). I com bé expliquen Nuño (2017) i Villacampa (2012), aquest tipus de delicte comporta un gran benefici econòmic i un baix risc percebut de persecució penal.

2. 3 Què diu la llei al respecte?

La reforma del Codi Penal al 2010, amb la LO 5/2010, de 22 de juny, incorpora el delicte de tràfic d'essers humans en el Títol VII bis, "De la trata de seres humanos", ubicat darrere dels delictes contra la integritat moral. (Villacampa. 2012)

El Codi Penal, en el seu article 177 bis, defineix el delicte de tràfic d'èssers humans amb la finalitat d'explotació sexual de la següent manera, imposant una pena de cinc a vuit anys de presó:

La captació, el transport, trasllat, acolliment o l'intercanvi o transferència de control sobre la víctima emprant violència, intimidació o engany, o abusant d'una situació de superioritat o de necessitat o de vulnerabilitat de la víctima, sigui nacional o estrangera, en territori espanyol (sigui des de Espanya, en trànsit o amb destinació a ella), o mitjançant el lliurament o recepció de pagaments o beneficis per aconseguir el consentiment de la persona, per a alguna finalitat. En aquest cas, com diu l'apartat 1 b), la explotació sexual, incloent la pornografia.

A més, en l'apartat 2 del mencionat article es declara que, tot i quan no es recorri a caps dels mitjans anunciats en l'apartat anterior, es considerarà tràfic d'èssers humans qualsevol de les accions indicades en l'apartat anterior quan es porti a terme respecte de menors d'edat amb finalitats d'explotació.

El consentiment de la víctima és irrellevant quan s'hagi recorregut a alguns dels mitjans indicats en el primer apartat, com bé es tipifica en l'apartat 3 de l'article.

Per altra banda, en els apartats cinc i sis d'aquest article es tipifica una pena superior en grau quan els que realitzin els fets ho facin prevalent-se de la seva condició d'autoritat, agent d'aquesta o funcionari públic, o quan el culpable pertanyés a una organització o associació de més de dos persones, incloent de caràcter transitori, que es dediqués a la realització de tals activitats.

Amb la reforma anteriorment mencionada del 2010, es produeix una ampliació de la protecció cap a les víctimes, en especial les nacionals o de nacionalitat europea al separar-ho de la definició de tràfic il·legal d'immigrants. D'altra banda, elimina el consentiment de la víctima en el seu apartat 3 evitant possibles vicis del consentiment. També es creen modalitats agreujades que tenen que veure amb la víctima, ja sigui perquè aquesta estigui en un greu perill, sigui menor d'edat o especialment vulnerable, així com referents a l'autor si aquest son funcionaris públics o pertanyen a organitzacions que es dediquin al tràfic d'éssers humans. Finalment, regula la responsabilitat penal de les persones jurídiques i s'atorga a les víctimes una exempció de responsabilitat per els delictes que hagin comes durant el temps que estaven en aquesta situació. (Mirabet. 2014).

Posteriorment, amb la reforma del 2015 amb la LO 1/2015, de 30 de març, es van ampliar els fets constitutius d'aquest delicte. De la mateixa manera, es va delimitar el concepte de vulnerabilitat i es va regular el decomís dels efectes, béns, instruments i beneficis procedents d'aquesta, com també es va incorporar el gènere com a motiu de discriminació en l'agreujant de comissió del delicte. (Blázquez. 2017)

Per altra banda, és necessari mencionar l'article 59 bis de la Llei d'Estrangeria¹, ja que també regula aspectes relacionats amb les víctimes d'aquest delicte.

Concretament, estableix que les autoritats competents han d'adoptar les mesures necessàries per a la identificació de les víctimes de tràfic d'éssers humans. En el seu apartat segon estipula que els òrgans administratius competents, quan estimin que existeixen motius raonables per creure que una persona estrangera en situació irregular ha sigut víctima d'aquest delicte, han d'elevat a l'autoritat competent per a la seva resolució una oportuna proposta sobre la concessió d'un període de "restabliment i reflexió."

---

¹ Llei Orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers

Aquest període ha de tenir una duració de, almenys, trenta dies i ha de ser suficient per a que la víctima pugui decidir si desitja cooperar amb les autoritats en la investigació del delictes i, en el seu cas, en el procediment penal.

A més, s'estableix que durant la fase d'identificació de les víctimes, com durant el període de restabliment i reflexió no s'incoarà cap expedient sancionador i es suspendrà l'expedient administratiu sancionador que s'hagués incoat anteriorment. De la mateixa manera, durant el període de restabliment i reflexió, es pot autoritzar a les víctimes d'aquest delictes l'estància temporal, i s'ofereix que les administracions competents vetllin per la subsistència i, si resulta necessari, la seguretat i protecció de la víctima.

En l'apartat quatre d'aquest article també es declara que l'autoritat competent podrà declarar a la víctima exempta de responsabilitat administrativa i podrà facilitar-li, a la seva elecció, el retorn assistit al seu país de procedència o l'autorització de residència i treball per circumstàncies excepcionals.

De la mateixa manera, aquest article estableix que si sigués necessari, l'Administració Pública també vetllarà per els familiars de la víctima o altres persones amb les que tingui vincles.

Addicionalment, el govern espanyol també ha desenvolupat plans d'acció amb la finalitat de prevenir i enfrontar aquest delictes, com per exemple el "Pla integral de Lluita contra el tràfic d'éssers humans amb finalitats d'explotació sexual (2009-2012)."

Cal destacar que el nostre ordenament jurídic ha ratificat instruments internacionals contra aquesta problemàtica, com és el Conveni de les Nacions Unides contra la Delinqüència Organitzada Transnacional i els seus Protocols, com el de Palerm (2000). Aquest conveni unifica criteris i conceptes i, a més, és un instrument que obliga al països que l'han ratificat a establir mesures per poder intervenir i tindre responsabilitat en aquest àmbit. (Mirabet. 2014).

Dins de l'àmbit europeu, ens trobem amb el Conveni de Varsòvia (2005), un instrument normatiu que aporta una definició consensuada del que s'entén per tràfic d'éssers humans i les seves tipificacions, juntament amb la investigació i accions judicials, garanties contra la lluita, el control y la prevenció i, finalment, estableix els drets de les víctimes. A més, es va preveure la creació de la GRETA (Group of Experts on Action against Trafficking in Human Beings), que és "un mecanisme de seguiment format per un grup d'experts encarregats de vetllar per la aplicació del Conveni per els Estats part, elaborant informes per avaluar la implementació d'aquest." (Mirabet. 2014)

En el mateix àmbit, la pròpia normativa de la Unió Europea prohibeix el tràfic d'éssers humans en l'article 5 de la Carta de Drets Fonamentals de la UE, sota el títol de "Prohibició de l'esclavitud i del treball forçat", així com en nombroses directives, com és la Directiva 2011/36/ UE que, amb les paraules de Mirabet (2014) "advoca per una visió molt penalista i criminològica, ja que per un costat, es busca un càstig penal i sancionador per a aquelles persones, tant físiques com jurídiques, que hagin concorregut en aquest delictes a la vegada que busca prevenir-ho."

2. 4 Quina és la situació respecte al tractament judicial en el nostre país?

Ostos et al (2016) van realitzar un estudi d'aquesta matèria per el nostre país per poder valorar com el nostre sistema judicial respon a aquest delictes, trobant principalment una gran quantitat de sentències condemnatòries. Tot i així, les sentències absolutòries també abundaven, sent els principals factors la falta de proves i a que els la conducta no és constitutiva del delictes invocat. Aquest estudi també constata que en aquest tipus de delictes és molt propici la imposició de mesures cautelars, a causa de la gravetat de delictes, especialment la detenció i la presó provisional. De la mateixa manera, considera que des d'una perspectiva penològica, l'article 177 bis és un delictes amb penes desproporcionades, degut tant a la gravetat de les penes previstes per als delictes bàsics com al fet que en molts casos s'incrementen amb els tipus agreujants o amb la implantació de concursos.

A més, aquest estudi constata que un problema d'aquest tipus de delictes és que una gran part dels procediments incoats són arxivats per diversos motius, essencialment per manca de rellevància penal de la conducta perseguida o per no poder acreditar-se els elements abusius. Un altre problema important radica en la pràctica de la prova testifical. Primer, per la complexitat de la localització i citació dels testimonis. En segon lloc, degut als problemes dels delictes de "testimoni únic" i, finalment, altres problemes relacionats amb l'ús, o com els autors recalquen, abús de la prova preconstituïda.

Aquests autors van determinar que, exceptuant els casos on els policies que han portat a terme les primeres diligències testifiquen, la pròpia naturalesa d'aquets delictes fa que existeixin grans dificultats per localitzar als testimonis i citar-los per la seva intervenció en el judici oral.

Inclús en els casos en els que hi ha declaracions testificals amb totes les garanties, consideren que es tracta d'un mitjà probatori objecte de discussions sobre el seu abast probatori.

També van determinar que la qüestió es complica encara més quan estem quan sol es compta amb el testimoni de la pròpia víctima com a prova de càrrec.

A la dificultat d'aconseguir la col·laboració de la víctima s'uneix la complexitat de dictar sentència en base exclusivament en aquell testimoni. La primera dificultat deriva en que en un gran nombre de supòsits, el temor que pateix, unida a la existència en alguns casos de una relació personal, les condueix a guardar silenci, a retractar-se de les declaracions inicials i, inclús, a absentar-se del país mentre es tramita el procés penal. Les dificultats probatòries creixen més degut a això.

Respecte a la segona dificultat, van determinar que es produeixen moltes absolucions degut a comptar únicament amb la declaració de la víctima "ja que, a judici del tribunal, no ofereix la suficient credibilitat."

A més, aquests autors van trobar un substrat interessant de la STS de 4 de febrer de 2014: "constitueix una norma d'experiència que en els delictes de tràfic d'éssers humans la pressió sobre els testimonis-víctimes sotmeses es molt intensa, fet pel qual el recurs a la prova preconstituïda ha de ser habitual davant la molt probable incidència de la seva desaparició, fugida al estranger i incompareixença al judici oral, motivada ordinàriament per el temor a les eventuais conseqüències d'una declaració contra els seus victimaris."

Lligat a aquest fet, Nuño (2017) destaca que "el permís de residència es condiona a la col·laboració de la víctima amb les autoritats judicials o policials en la persecució del delictes. Dones i nenes que, en un breu període de reflexió i després de una situació d'estrés posttraumàtic, han d'optar entre cooperar, obtenir protecció i un possible permís de residència o no fer-ho i ser deportades als seus països d'origen. " A més, també recalca que "els procediments d'examen no obeeixen amb freqüència a un enfocament basat en els drets humans i en ocasions no respecten el dret de les víctimes a la intimitat i la confidencialitat, incloent el consentiment voluntari en col·laborar amb les autoritats en el procés d'investigació. En alguns casos simplement es tracta a les víctimes com si fossin delinqüents. " De la mateixa manera, argumenta que "es freqüent que no es notifiqui degudament l'expulsió a les autoritats del país de retorn, fet pel qual no s'habiliten els mitjans necessaris per evitar una sanció per

part dels seus captadors, si tenen sospita de col·laboració amb la justícia, ni la seva recaptació a efectes de complir amb el pagament de l'import pendent del seu deute.”

Finalment, destaquen la falta de prova per desvirtuar la presumpció d'innocència que condueix a l'absolució es deu o a una precipitada instrucció o a una instrucció incompleta i deficient.

Per altra banda, García (2012) considera una altra problemàtica, i es que les víctimes d'aquest delictes no tenen suficient informació respecte als seus explotadors, tenen por fonamentat en les amenaces, desconfien de la policia i les institucions i poden desconèixer l'idioma. A més, la situació de “shock” en les que es poden trobar també pot dificultar la declaració testifical.

Relacionat amb aquest fet, aquesta autora també esmenta que les ONGs que intervenen segueixen declarant que en molts casos, l'assistència que es proporciona a les víctimes està condicionada per la denúncia i la col·laboració amb les autoritats.

De la mateixa manera, Nuño (2017) troba una altra problemàtica: “en la pràctica es prioritza la persecució del delictes sobre la recuperació o protecció de les seves víctimes, persisteixen errors en la identificació d'aquestes o dels captadors, no existeixen dades fiables i la cooperació policial internacional es burocràtica i lenta.”

Finalment, Meneses (2019) explica que hi ha dificultats per identificar a les víctimes. Primerament, perquè en moltes ocasions es confonen els conceptes amb altres delictes. En segon lloc, en moltes ocasions no es reconeixen com a víctimes, perquè es consideren culpables de la seva situació o senten que deuen l'ajuda rebuda per creuar les fronteres. Per altra banda, moltes víctimes desconeixen les lleis, normatives i drets que regeixen en el país de destinació o desconeixen que la situació que estan vivint sigui un delictes. De la mateixa manera, l'idioma pot ser una dificultat per comunicar-se amb altra gent que no siguin els seus captadors.

Una altra dificultat cau en el fet que en algunes ocasions, els captadors donen informació falsa sobre el país i sobre les autoritats d'aquest, causant desconfiança en la víctima. Finalment, la criminalització i estigmatització de certs col·lectius, com les dones que exerceixen la prostitució o els immigrants en situació irregular, incideixen negativament en la possibilitat de denunciar la situació.

3. METODOLOGIA.

Com s'ha mencionat anteriorment, aquest treball pretén trobar resposta a la següent pregunta: Com responen els jutges nacionals davant del tràfic d'éssers humans amb finalitats d'explotació sexual?

I, partint d'aquesta pregunta: Quantes absolucions hi ha i per quins motius?

A més, per respondre a aquestes qüestions, s'analitzaran tres hipòtesis de fet:

H1 = Hi ha un major nombre de sentències condemnatòries que absolutòries en aquesta matèria.

H2= Les penes aplicades s'assimilen al màxim de pena dictat per la legislació.

H3= Es prenen forces mesures cautelars contra els encausats d'aquest delictes.

Aquesta pregunta, juntament amb les hipòtesis, ajudarà a comprovar si els fets esmentats en la literatura corresponen amb la nostra realitat actual, permetent-nos observar quina és la resposta majoritària en el nostre sistema judicial davant d'aquest delictes. La pregunta ha sigut triada en base a una de les problemàtiques del delictes: el baix risc de persecució penal percebut per els tractants i poder comprovar si aquesta percepció concorda amb la realitat.

La primera hipòtesi ha sigut seleccionada en base a l'estudi de Ostos et al (2016), ja que declaraven que principalment hi ha una gran quantitat de sentències condemnatòries respecte a aquest delictes, degut a la gravetat dels fets.

La segona hipòtesi ha sigut seleccionada també a partir de l'estudi anteriorment mencionat, ja que constata que les penes imposades a aquest delictes són "desproporcionades", tant per la gravetat d'aquestes penes previstes com per les circumstàncies agreujants.

Finalment, la tercera hipòtesi ha sigut escollida degut a que les mesures cautelars són mesures dictades pels jutges amb l'objectiu d'evitar tot el risc que pogués impedir el desenvolupament adequat del procés judicial. Aquestes, quan són personals, tenen com a finalitat la protecció de la víctima, assegurar la compareixença de l'investigat i assegurar la integritat de la prova. Amb aquesta hipòtesi podem comprovar si els jutges consideren que hi ha algun risc respecte als encausats en aquest delictes i, a més, comprovar si es verifica l'estudi de Ostos et al (2016) quan constata que són molt propícies a acordar-se degut a la gravetat del delictes.

Per poder realitzar aquest treball, primer s'ha necessitat realitzar una revisió de literatura on es pretenia submergir-se en la informació existent relacionada amb la problemàtica, amb la finalitat de comprendre millor la situació actual del fenomen. Per aconseguir-ho, s'ha fet una

revisió literària de diversos documents acadèmics, a través de l'eina del Google Acadèmic i de les respectives legislacions com és el propi Codi Penal. De la mateixa manera, s'han extret dades provinents de l'INE i del Ministeri d'Interior.

Seguidament, s'ha volgut realitzar un anàlisi quantitatiu de sentències per poder tindre les dades corresponents per a poder respondre a la pregunta d'investigació i poder comprovar si les hipòtesis seleccionades es verificaven o es rebutjaven. D'aquesta manera, es permet conèixer com apliquen els operadors jurídics la normativa corresponent i quin tipus de respostes predominen en aquest delictes.

Per fer-ho, aquest estudi pretén analitzar sentències aconseguides del Centre de Documentació Judicial (CENDOJ). D'aquesta manera, s'ha realitzat un estudi quantitatiu, que pretén agafar com a variables els següents elements:

- La resolució de la condemna
- Els anys de pena aplicats per el jutge
- Les mesures cautelars imposades
- Els fonaments que porten a l'absolució dels encausats.

Aquestes variables permeten analitzar i comprendre la resposta que donen a aquest tipus de delictes al ser elements claus d'una sentència penal. La variable de la resolució de la condemna permet comprovar quin tipus de resposta apliquen els jutges, és a dir, com tracten els fets tipificats com a aquest delictes, comprovant si consideren necessari donar-li una resposta judicial o no. Aquesta variable, juntament amb la quarta, serveixen per comprovar els motius de la seva resposta. Per altra banda, els anys de pena aplicats mostren la seva percepció respecte a la gravetat dels fets, variable que ens serveix per analitzar la mida del càstig. Finalment, la variable de les mesures cautelars ens serveix per comprovar la percepció de perillositat que tenen respecte als encausats, ja sigui de cara a la protecció de la víctima, la integritat de les proves o el risc de no compareixença.

Posteriorment, les variables trobades s'han agrupat per poder-les analitzar a través d'un gràfic o taula. D'aquesta manera, podem analitzar quina és la resposta que els jutges del nostre sistema judicial donen a aquesta problemàtica.

Inicialment, es va realitzar una recerca de jurisprudència a la base de dades jurídica coneguda com CENDOJ. Dintre del buscador, s'ha seleccionat la casella corresponent a la jurisprudència, introduint a la casella corresponent al text les paraules “trata de seres humanos con fines de explotación sexual” i “117 bis”. Per delimitar més la recerca, en els filtres, s'han seleccionat la jurisdicció penal, la casella de “Sentències”, i l'òrgan de l'Audiència Provincial, per no repetir sentències o recursos, ja que es pretenia analitzar sentències de primera instància i aquest òrgan és el corresponent per delictes de més de 5 anys de pena privativa de llibertat, d'acord amb la Llei Orgànica del Poder Judicial de 1985. Finalment, s'ha seleccionat el període entre 2015 i 2021, degut a que les últimes modificacions respecte a aquest article es van introduir amb la reforma del 2015, apareixent finalment un resultat de 117 sentències.

D'aquestes 117 sentències, 14 de elles corresponien a situacions d'explotació laboral o de mendicitat, fets que no es pretenen analitzar en aquest treball, per aquest motiu es van deixar de banda, deixant un resultat total de 103 sentències².

Un cop aconseguides les sentències, s'ha realitzat un anàlisi d'aquestes, identificant les variables anteriorment mencionades i apuntant-les en un document d'Excel. D'aquesta manera, es van crear diverses columnes: una per apuntar la identificació de la sentència; una altra per les mesures cautelars; una tercera columna per al tipus de resolució; una quarta per el temps de condemna en els casos de sentències condemnatòries i; finalment, una última columna per apuntar els motius de les absolucions o característiques importants de les sentències condemnatòries.

La selecció d'aquestes columnes s'ha basat en els elements essencials de les hipòtesis i preguntes d'investigació, ja que permeten veure el tractament judicial des de diverses perspectives. De la mateixa manera, permeten conèixer els factors que influeixen en les decisions judicials relatives a la condemna i a la imposició de la pena, o relatives a l'absolució. Posteriorment, es van agrupar totes les variables en taules per poder calcular els percentatges corresponent i, un cop tenint tots els resultats, es van crear els gràfics a través de l'Eina d'Excel. Les taules creades van ser les següents: 1) El tipus de resolució emprada; 2) La imposició de mesures cautelars; 3) El tipus de mesures cautelars imposades; 4) El temps de condemna; 5) Els motius de les absolucions.³

---

² Veure Annex punt 2.

³ Veure Annex punt 1.

Cal mencionar que, tant en la taula com en el gràfic de temps de condemna, s'ha optat per arrodonir els anys, degut a que els temps aplicats eren molt variables a causa dels diferents mesos o dies imposats i dificultava poder treballar amb les dades.

Respecte a les limitacions trobades al llarg d'aquest treball, hem de destacar que, en moltes sentències es jutja a més d'una persona a l'hora, causant dificultats en quant a la quantificació dels casos, tot i que en la majoria de casos trobats s'imposava la mateixa resolució, incloent que en les sentències condemnatòries, s'imposava la mateixa pena o penes semblants.

Per altra banda, respecte a la situació del tractament judicial en el nostre país, hi ha falta d'investigacions o articles al respecte, havent trobat només un.

Una altra limitació és respectiva a les dades del delictes i és que no hi ha dades homogènies al respecte sobre la quantitat de delictes d'aquest tipus identificats al nostre país, juntament amb la gran xifra negra que de per si comporta aquest tipus de delictes.

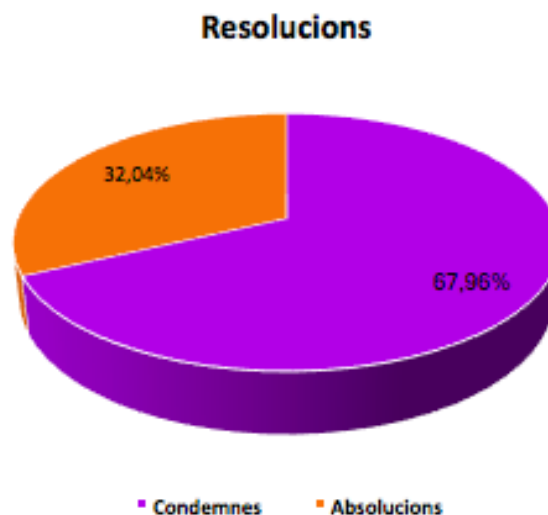
4. RESULTATS.

4.1 Resultats obtinguts.

Els resultats obtinguts en aquest treball han sigut els següents:

Respecte al tipus de resolució, trobem que el 68% de les sentències són condemnatòries, davant un 32% de sentències absolutòries.

A més, cal destacar que de les setanta sentències condemnatòries, només en una ens trobem a una pena diferent de la privativa de llibertat. En la SAP PO 1019/2017 ens trobem amb una pena corresponent a una multa de tres mesos, degut a una atenuant qualificada per reparació del dany.

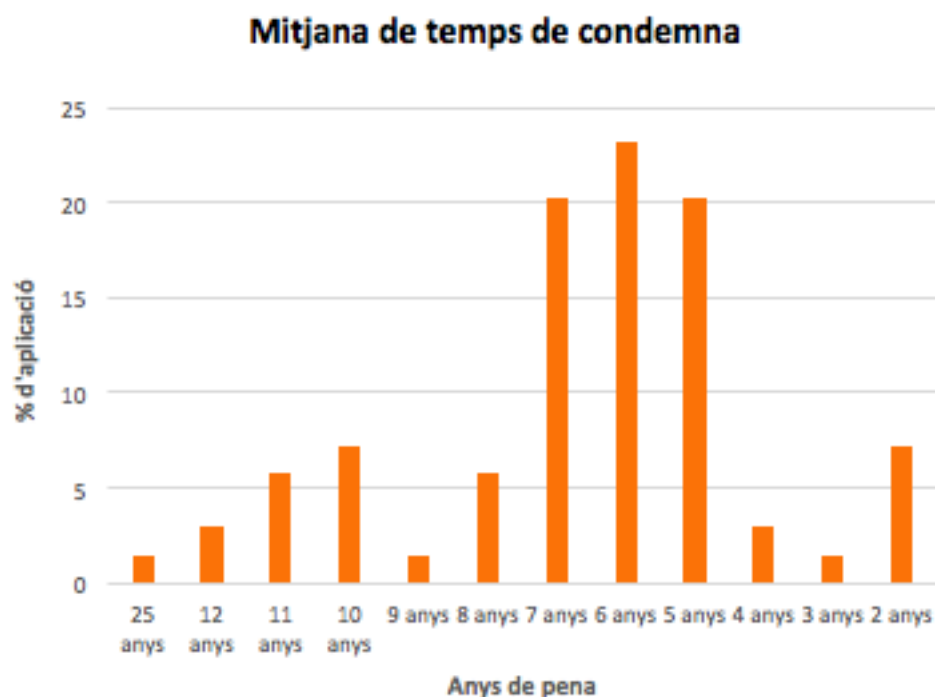
També és important mencionar que en la majoria de les sentències condemnatòries ens trobem amb un concurs medial, un concurs ideal, un concurs ideal-medial o amb un concurs real amb el delictes de prostitució coactiva del article 187 , com amb el delictes de determinació a la prostitució de l'article 188.1 i, fins i tot, amb el delictes contra els drets dels ciutadans estrangers contemplat a l'article 318 bis del Codi Penal. Els concursos de delictes tracten de l'acumulació de varies conductes punibles que es cometen al realitzar un únic fet il·lícit, i estan regulats a l'article 73 i ss del Codi Penal.

De la mateixa manera, en algunes condemnes preveuen un temps de llibertat vigilada un cop els condemnats compleixin la pena privativa de llibertat imposada i en altres, es preveu l'expulsió.

Finalment, també es d'importància el fet que només s'ha constatat en quatre casos que els autors pertanyessin a un grup o organització criminal, com és en el cas de les sentències SAP M 16716/2019, SAP M 14472/2019, SAP V 2350/2018 i SAP M 7349/2015.

En segon lloc, hem pogut observar que la pena expressada en el tipus penal és de 5 a 8 anys, i en els resultats trobem que la durada de la pena que més s'aplica correspon als 6 anys, per tant, les penes aplicades no s'assimilen al màxim de pena dictat per la legislació.

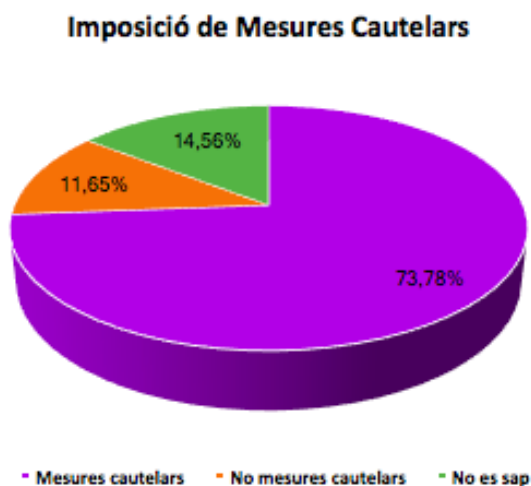
A més, cal mencionar que sol s'ha trobat una sentència on hi hagués una pena tant elevada com és la de vint-i-cinc anys, i és en la SAP M 5310/2018, ja que l'acusat havia sigut enjudiciat per uns quants delictes d'aquest tipus i involucrant a menors d'edat.

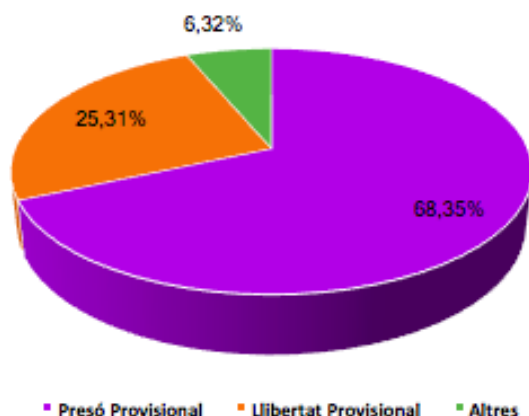
Respecte als agreujants i als atenuants de la pena, s'ha pogut observar que definitivament les penes s'agreugen si la víctima era menor d'edat, si hi havia relació de parentesc i si els autors pertanyien a un grup o organització criminal. D'altra banda, s'han trobat atenuant per les dilacions indegudes, per confessió i per reparació del dany.

Respecte a les mesures cautelars, s'ha pogut comprovar que són utilitzades en el 74% de les sentències.

Per altra banda i respecte a les mesures cautelars dictades, la majoria d'elles corresponen a la presó provisional, seguit de la llibertat provisional. A més, s'han trobat casos de compareixences, de fiança, ordres d'allunyament i retirada del passaport.

Tipus de mesura cautelar

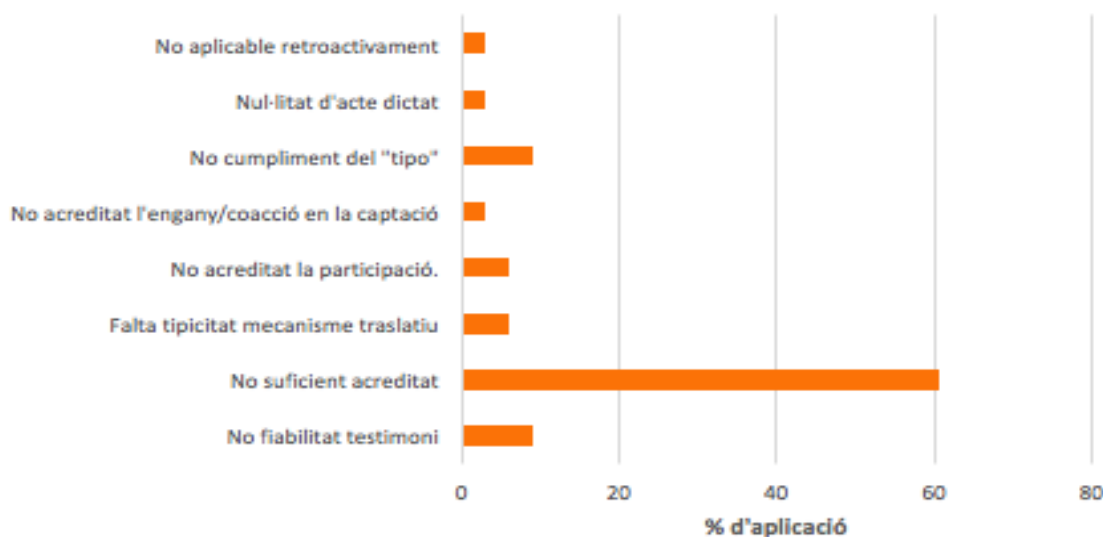

Finalment i respecte dels motius de les absolucions, el principal motiu trobat és la falta d'acreditació o, dit d'una altra manera, la falta de proves. També trobem casos on els jutges han considerat la falta de fiabilitat del testimoni cridat a declarar, així com la falta del compliment del tipus penal. En altres casos, no ha sigut possible acreditar la participació.

Un altre dels motius trobat ha sigut la falta de tipicitat en el mecanisme translatiu o la falta d'acreditació de l'engany o coacció en la captació.

Per últim, s'ha trobat dos casos on els motius d'absolució han estat la nul·litat d'acte dictat i la no aplicabilitat retroactiva.

Motius d'absolució

4.2. Anàlisi dels resultats.

En primer lloc, és important recordar les hipòtesis i relacionar-les amb els resultats.

La primera hipòtesis partia de la base que hi ha un major nombre de sentències condemnatòries que absolutòries en aquesta matèria, i s'ha pogut constatar que es verifica, al obtenir un percentatge de 68% sentències condemnatòries i 32% absolutòries, sent més de la meitat les condemnatòries.

La segona hipòtesis considerava que les penes aplicades s'assimilen al màxim de pena dictat per la legislació. El màxim establert és de vuit anys, i s'ha pogut comprovar que la mitjana de temps de condemna correspon als sis anys, per tant, aquesta hipòtesis queda rebutjada al no complir-se, ja que s'apropa més al límit inferior de cinc anys.

Finalment, la tercera hipòtesis estableix que es prenen forces mesures cautelars contra els encausats d'aquest delictes i, tot i que comptem amb sentències on no s'especificava la imposició d'aquestes, s'ha pogut verificar al obtenir un percentatge de 74% sentències on s'imposaven davant d'un 12% en el que no.

Passant a la pregunta d'investigació de “Com responen els jutges nacionals davant del tràfic d'éssers humans amb finalitats d'explotació sexual” hem pogut comprovar que en la majoria dels casos responen dictant mesures cautelars abans del judici, sent la presó provisional la més escollida i, a més, en la majoria dels casos responen dictant una sentència condemnatòria amb una pena privativa de llibertat.

Respecte a la segona pregunta que ens havíem plantejat que corresponia a “quantes absolucions hi ha i per quins motius”, hem pogut constatar que les absolucions corresponen a un menor percentatge de les sentències dictades i que el motiu principal d'aquestes és la falta d'acreditació, és a dir, la falta de proves.

Comparant els resultats obtinguts amb la investigació de Ostos et al (2016) podem comprovar que els resultats coincideixen. En primer lloc, aquests autors van trobar un major nombre de sentències condemnatòries que absolutòries, fet que hem pogut comprovar. Seguidament, consideraven que en les sentències absolutòries, els principals motius eren els següents: la falta de proves i la falta de concurrència de les conductes enjudiciades amb el tipus penal.

En els resultats aconseguits podem comprovar que el principal motiu d'absolució és la falta de proves, seguit de casos on l'única prova que hi havia era la declaració del testimoni i es considerava que no era prou fiable o prou adequada per a condemnar en base a ella. Per tant,

els resultats coincideixen en el primer motiu. Respecte al segon motiu que Ostos et al (2016) invoquen, s'ha trobat el mateix nombre de sentències (3) per al no compliment del tipus penal i per a la no fiabilitat del testimoni, per tant, també es compleix.

Respecte a la falta de proves, crec que és important en aquest punt recordar que, com bé explica Villacampa (2012) aquest delictes s'acostuma a realitzar de forma que diverses persones exerceixen papers diferents en les diferents fases del procés, causant una complicació respecte a l'avaluació del delictes i a la participació del encausat en aquest.

Respecte a la declaració testimonial, resulta important remarcar un extracte de la SAP M 6282/2015, on s'insisteix en la idea de que "la versemblança del testimoni de la víctima dependrà tant de la lògica de la seva declaració- això es, que resultin creïbles, versemblants i persistents- com del suplementari suport de corroboracions perifèriques de caràcter objectiu."

Per altra banda, l'informe de la UNODC (2020) anteriorment mencionat constata que amb la situació de pandèmia, els terminis de presentació davant dels tribunals pot incomplir-se i que podia repercutir en els processos judicials. Si bé és un fet que no podem constatar, si que s'ha pogut observar que durant l'any 2020 el nombre de sentències dictades no era gaire diferent dels anteriors anys.

Finalment, també s'ha aconseguit esbrinar que entenen els operadors jurídics com a tràfic d'éssers humans amb finalitat d'exploració sexual.

En la SAP GC 2452/2017, juntament amb altres sentències dictades, els propis operadors jurídics defineixen el delictes de la següent manera:

"El delictes es configura amb els següents elements, contemplats des de una perspectiva criminològica (...) i que podem apreciar en les successives fases en les que s'articula:

- A) Fase de captació: La primera fase del delictes consisteix en una inicial conducta de captació, que consisteix en l'atracció d'una persona per controlar la seva voluntat amb fins d'exploració, fet que equival al reclutament de la víctima. En aquesta fase (...) s'utilitza habitualment l'engany, mitjançant el qual el tractant, amb els seus col·laboradors o la seva organització articulen un mecanisme d'apropament directe o indirecte a la víctima per aconseguir el seu "enganxament" o acceptació de la proposta. També es combina amb freqüència l'engany amb la coacció. L'engany consisteix en utilitzar dades total o parcialment falsos per fer creure a la víctima alguna cosa que no

és certa i que generalment es tradueix en ofertes de treball legítim, bé en el servei domèstic, bé en establiment fabrils o comercials, o inclús com models, i en general en oferir a persones desvalgudes unes millors condicions de vida. La coacció implica força, violència o intimidació per a que les víctimes acceptin les condicions imposades. Els tractants utilitzen aquest mitjà sobre les víctimes mitjançant diferents elements generadors: la amenaça a exercir un dany directe i personal a la víctima o la d'afectar als seus familiars o al·legats que es queden en el país d'origen es una de les més freqüents. L'aportació de documentació, i la seva sostracció, tenen un paper determinant: els documents d'identitat i de viatge son falsificats amb freqüència, i en qualsevol cas retinguts per els tractants o els seus col·laboradors per dificultat la fuga de les víctimes.

- B) Fase de Trasllat: el trasllat ocupa el segon esclavó en l'activitat delictiva en el tràfic d'éssers humans. El trasllat consisteix en moure a una persona de un lloc a un altre utilitzant qualsevol mitja disponible (incús a peu). La utilització de la expressió trasllat emfatitza el canvi que realitza una persona de comunitat o país i està relacionat amb la tècnica del “desarrelament”, que és essencial per a l'èxit de l'activitat delictiva. El trasllat pot realitzar-se dins del país, encara que és més habitual amb creuar fronteres. El desarrelament consisteix en que la víctima es separada del lloc o medi on s'havia criat o habita i es tallen els vincles afectius que tenen amb ells, mitjançant l'ús de la força, la coacció i l'engany. L'objectiu del desarrelament és evitar el contacte de la víctima amb les seves xarxes socials de suport: família, amistats, veïns, a fi de provocar unes condicions d'aïllament que permeten al tractant mantenir control i explotar-la. El desarrelament es materialitza en el trasllat de la víctima al lloc d'explotació. Quan s'arriba al destí final la víctima es privada, amb molta freqüència, dels seus documents d'identitat i viatge, així com d'altres pertinences que la relacionin amb la seva identitat i amb els seus llaços familiars i afectius.
- C) Fase d'explotació: l'explotació consisteix en l'obtenció de beneficis financers, comercials o d'un altre tipus a través de la participació forçada de una altra persona en actes de prostitució, incloent actes de pornografia o producció de materials pornogràfics. ”

5. CONCLUSIONS.

Els objectius d'aquesta investigació eren conèixer la resposta del nostre sistema judicial davant del delictes de tràfic d'éssers humans amb finalitat d'explotació sexual i els motius principals per els quals s'absol als encausats.

Gràcies a realitzar un anàlisi quantitatiu de les sentències dictades per les Audiències Provincials entre el període de 2015 i 2021 s'han pogut obtenir unes conclusions clares.

Així doncs, a continuació, s'exposaran de forma breu les conclusions extretes:

- I. La resposta majoritària dels jutges consisteix en dictar sentències condemnatòries, amb penes privatives de llibertat amb una mitja de temps de condemna que resta entre els límits imposats al Codi Penal.
- II. Fan servir un gran ús de les mesures cautelars dictades abans del judici, sent les principals imposades la presó provisional i la llibertat provisional, a part de la detenció.
- III. La resposta habitual també compta amb la consideració d'aquest delictes amb un concurs de delictes.
- IV. Podem trobar casos on, a part d'imposar una pena privativa de llibertat, s'imposa una pena de llibertat vigilada.
- V. El principal motiu de les absolucions dictades consisteix en la falta d'acreditació, sense obviar el fet que en alguns casos, l'única prova és el testimoni de la víctima, resultant insuficient per a poder desacreditar el principi d'innocència.
- VI. La participació de diferents persones en diversos processos en aquest delictes dificulta poder acreditar la comissió del delictes.
- VII. Es remarca la importància de que els fets encausats corresponguin a les fases característiques del delictes per a poder complir el tipus.
- VIII. A diferència de l'opinió majoritària, hi ha pocs casos, almenys que s'hagi pogut constatar, on hi participin grups o organitzacions criminals.

Considero important recalcar, degut a la quantitat de problemes testificals, sobretot amb la víctima, la proposta de Ostos et al (2016) de garantir la deguda protecció dels testimonis i de la víctima per a que no guardin silenci, es retractin de les declaracions inicials o s'absentint del país mentre es tramita el procés penal.

De la mateixa manera, també és important recalcar un fet esmentat per García (2012): “existeix un acord general entre qui participa activament en la lluita contra aquest delictes (cossos de seguretat, ONGs, juristes, especialistes) en sol·licitar concreció en les mesures normatives, de col·laboració, especialització i de sensibilització social. També manifesten el seu acord en que les actuacions han de plantejar-se a través d’acord internacionals que fessin inviable el negoci per als tractants en qualsevol lloc del món.”

Per altra banda, considero que seria important analitzar aquest delictes tant des d’una perspectiva de les investigacions policials, com del tractament penitenciari que segueixen els acusats d’aquest delictes. La primera perspectiva donaria un punt de coneixement important respecte a les dificultats de perseguir aquest delictes, mentre que la segona perspectiva podria ajudar a saber efectivament quin temps de condemna compleixen i de quina forma. Relacionat amb això últim, seria important revisar els recursos imposats a les sentències seleccionades i així poder comprovar realment quants acusats acaben amb una sentència condemnatòria i quants acaben amb una sentència absolutòria.

A més, un altre punt important per investigar són el nombre de reincidències corresponents a aquest delictes, i comprovar si, en els casos d’acusats que pertanyen a grups o organitzacions criminals, es desvinculen efectivament o no d’aquests.

BIBLIOGRAFÍA.

Alfagerme i Casanova, A. (2019). Històries de vida de les supervivents del tràfic de persones. L'experiencia de la polivictimització. I Congrés internacional per a l'erradicació de les violències masclistes. Generalitat de Catalunya, Institut Català de les dones. Pàg. 61-69.

Blázquez, B. (2017). La trata de personas con fines de explotación sexual en España: elementos para la reflexión.

Castellanos, E i Renea, B. (2014). La perspectiva de genero y de los derechos humanos en el anàlisis de la prostitución y la trata de mujeres con fines de explotación sexual. Una aproximación desde la voz de las propias mujeres.

García, S. (2012). La trata en España: una interpretación de los Derechos Humanos en perspectiva de genero.

Gómez Guerrero, M Dolores. (2013). Un estudio sobre la trata, la prostitución y otras formas de explotación sexual.

González, J. (2016). La trata con fines de prostitucion forzada como una forma de violència de genero en el marco de una globalizacion negativa para las mujeres.

Gutiérrez, A. (2012). Prostitucion y trata de seres humanos con fines de explotación sexual: Análisis de la situación actual a través de anuncios de contratos.

Hava, E. (2006). Trata de personas, prostitucion y políticas migratorias.

Instituto Nacional de Estadística. Estadística de Condenados. 2020.

Larrauri, E. (2015). Introducción a la criminología y al sistema penal.

Meneses, C. (2019). ¿Por qué se identifican tan pocas víctimas de trata de seres humanos?

Mirabet, L. (2014) La trata de persona finalidad de prostitución forzada. Estudio conceptual de la aplicación judicial del artículo 177 bis del Código Penal desde su introducción mediante la reforma penal de 2010.

Nuño, L. (2017). La trata de seres humanos con fines de explotación sexual: propuestas para un cambio de paradigma en la orientación de las políticas públicas.

Organización de las Naciones Unidas. (2003) Protocolo de Palermo. Protocolo para prevenir, reprimir y sancionar la trata de personas, especialmente mujeres y niños.

Ostos, J.M et al. (2016). Estudio de investigación en materia de trata de seres humanos, que se presenta a la comisión de igualdad del consejo general del poder judicial.

UNODC. Sección contra la trata de personas y tráfico de migrantes. (2020). Impacto de la pandemia covid-19 en la trata de personas. Hallazgos preliminares y mensajes basados en un análisis rápido.

Villacampa, C. (2012). Trata de seres humanos y delincuencia organizada.

ANNEXOS.

1. TAULES.

Taula 1: Quantificació del tipus de resolució dictada per les Audiències Provincials entre el mes de gener de 2015 i el mes de maig de 2021.

Resolucions		
	Absoluts	%
Total sentències	103	100%
Total condemnes	70	67,96%
Total absolucions	33	32,04%

Taula 2a: Quantificació de l'aplicació o la no aplicació de mesures cautelars.

Mesures		
	Absoluts	%
Mesures cautelars	76	73,78%
No mesures cautelars	12	11,65%
No es sap	15	14,56%
Total	103	100%

Taula 2b: Quantificació del tipus de mesures cautelars dictades.

Tipus mesures		
	Absoluts	%
Presó Provisional	54	68,35%
Llibertat Provisional	20	25,31%
Altres	5	6,32%
Total	79	100,00%

Taula 3: Quantificació del temps de condemna.

Temps de condemna		
Pena	Percentatge	absoluts
25 anys	1,45	1
12 anys	2,90	2
11 anys	5,80	4
10 anys	7,25	5
9 anys	1,45	1
8 anys	5,80	4
7 anys	20,29	14
6 anys	23,19	16
5 anys	20,29	14
4 anys	2,90	2
3 anys	1,45	1
2 anys	7,25	5
Total:	100%	69

Taula 4: Quantificació dels fonaments que els jutges han utilitzat per a declarar l'absolució dels encausats.

Motius absolucions		
Fonament	%	Nº absoluts
No fiabilitat testimoni	9,09	3
No suficient acreditat	60,61	20
Falta tipicitat mecanisme traslatiu	6,06	2
No acreditat la participació.	6,06	2
No acreditat l'engany/coacció en la captació	3,03	1
No compliment del "tipo"	9,09	3
Nul·litat d'acte dictat	3,03	1
No aplicable retroactivament	3,03	1
Total	100,00	33

2. TAULA DE JURISPRUDÈNCIA

SENTÈNCIA	MESURA	PENA	MOTIUS/ CARACTERÍSTIQUES
SAP B 1190/2021	Presó provisional	7 anys i 5 mesos	Concurs medial prostitució coactiva
SAP BI 202/2021	Llibertat provisional	Absolució	Falten proves, Sol testimoni
SAP BI 2511/2020	Llibertat provisional	5 anys, 1 dia	Concurs medial prostitució coactiva
SAP M 15911/2020	Llibertat provisional	6 anys, 6 mesos, 1 dia	Concurs medial prostitució coactiva
SAP GC 1654/2020	Presó provisional	7 anys, 1 m, 16 d	Concurs medial prostitució coactiva, parentesc, 2 delictes
SAP M 13584/2020	Presó provisional	5 anys, 1 dia	Concurs medial prostitució coactiva
SAP S 11145/2020	Presó provisional	10 anys, 1 dia	Concurs medial prostitució coactiva
SAP GU 327/2020	No	5 anys	
SAP V 4531/2020	Presó provisional	Absolució	No acreditat il·legalitat mecanisme traslatiu
SAP P 268/2020	No	2 anys	Circumstancies atenuant dilacions indegudes
SAP B 5426/2020		3 anys, (LV: 6 a)	Concurs medial prostitució coactiva

SAP MU 1109/2020	Llibertat provisional	10 anys, (LV: 10 a)	Concurs ideal prostitució coactiva, atenuant dilacions indegudes
SAP A 2040/2020	Llibertat provisional/ ordre allunyament	Absolució	No fiabilitat testimoni
SAP A 1898/2020	Llibertat provisional	Absolució	Falten proves
SAP SE 71/2020	Llibertat provisional	Absolució	Falten proves
SAP O 3428/2020	Llibertat provisional	Absolució	No acreditat
SAP T 291/2020		2 anys	Concurs medial prostitució coactiva, menor edat
SAP M 2456/2020	Presó provisional	5 anys	
SAP CU 101/2020	Fiança per presó provisional	Absolució	No acreditat
SAP CS 2/2020	Presó provisional	Absolució	Cas no s'ajusta al delictes
SAP C 2962/2020	Presó provisional	6 anys	Concurs medial explotació de la prostitució
SAP H 1317/2019	No	2 anys	
SAP AL 1363/2019	Presó provisional	7 anys	Concurs medial prostitució coactiva
SAP M 18157/2019	No	7 anys, 1 dia	Concurs ideal medial amb prostitució coactiva

SAP M 16716/2019	Presó provisional	10 anys	Organització criminal, concurs ideal prostitució coactiva
SAP MU 2374/2019		Absolució	No prova de càrrec
SAP LU 833/2019	No	Absolució	Absoluta falta de garantia del testimoni
SAP NA 1250/2019	Presó provisional	12 anys	Concurs medial prostitució coactiva
SAP M 14472/2019	Presó provisional	11 anys	Grup criminal, concurs ideal prostitució coactiva
SAP AL 424/2019	Presó provisional	Absolució	Dubte en participació en contactes
SAP GI 2085/2019	Presó provisional	Absolució	Falta tipicitat mecanisme traslatiu
SAP M 9262/2019	Llibertat provisional	5 anys, 1 dia	Concurs medial prostitució coactiva
SAP BI 2398/2019		Absolució	No proves suficients
SAP AB 575/2019	Llibertat provisional	Absolució	Circumstàncies escassament incriminatòries
SAP B 14574/2019	Llibertat provisional	8 anys, 10 mesos	Concurs medial falsedat documental, delictes

			contra drets ciutadans estrangers
SAP M 10698/2019		5 anys, 2 mesos	Concurs medial prostitució coactiva
SAP IB 1225/2019	No	6 anys, 6 mesos	Concurs medial prostitució coactiva i immigració il·legal
SAP B 7949/2019	Llibertat provisional	6 anys, 6 mesos	Concurs ideal prostitució coactiva
SAP GC 479/2019	Presó provisional	6 anys, 9 mesos	Concurs medial prostitució coactiva
SAP V 1441/2019	No	Absolució	Falten proves
SAP B 4557/2019	Presó provisional	5 anys, 7 mesos	Concurs medial immigració il·legal, explotació prostitució
SAP IB 743/2019	Presó provisional	2 anys	
SAP O 1/2019	Fiança per presó provisional	10 anys, 1 dia	Concurs medial prostitució coactiva
SAP LE 1088/2018		5 anys, 2 mesos	Concurs medial prostitució coactiva
SAP CC 886/2018		Absolució	No acreditada participació
SAP O 3815/2018	Presó provisional	5 anys, 6 mesos	
SAP GC 2696/2018	Presó provisional	6 anys, 1 dia	Concurs medial prostitució coactiva
SAP MU 2271/2018	Llibertat provisional	4 anys, 3 mesos	Concurs medial prostitució coactiva,

			atenuant confessió tardana
SAP GC 1737/2018	Presó provisional	6 anys	Concurs medial prostitució coactiva + falsedat document oficial
SAP AL 782/2018	Presó provisional	5 anys	
SAP B 10162/2018	Presó provisional	8 anys	Concurs medial prostitució coactiva
SAP M 15273/2018	Presó provisional	11 anys	Concurs ideal prostitució coactiva
SAP V 2350/2018	Presó provisional	10 anys	Concurs real delictes contra drets ciutadans estrangers, concurs medial prostitució coactiva, organització criminal
SAP J 523/2018	Llibertat provisional	Absolució	No suficient prova de càrrec
SAP S 730/2018	No	5 anys	
SAP CS 26/2018	Comparèixer dia 1 i 15 cada mes/ Retirada passaport	Absolució	No aplicable retroactivament
SAP M 5161/2018	Llibertat provisional	Absolució	Falten proves
SAP M 5310/2018	Presó provisional	25 anys	Concurs ideal-medial prostitució, menors edat, molts delictes

SAP B 1584/2018	Presó provisional	8 anys	Concurs medial prostitució coactiva i contra drets ciutadans estrangers
SAP MA 640/2018		Absolució	No acreditat
SAP B 14592/2017	Presó provisional	Absolució	No acreditat engany/ coacció en la captació
SAP M 18452/2017	Presó provisional	6 anys, 4 mesos	
SAP GC 1904/2017	Presó provisional	7 anys	Concurs medial prostitució coactiva
SAP VA 1410/2017	No	Absolució	Falta credibilitat testimoni i no compliment del tipus
SAP GC 2452/2017	Presó provisional	Absolució	No acreditat
SAP VA 1163/2017	Llibertat provisional	Absolució	No acreditat elements del tipus
SAP B 14984/2017	No	6 anys, 7 mesos	
SAP L 464/2017	Presó provisional	6 anys	
SAP SE 2888/2017		4 anys	
SAP L 708/2017	Presó provisional	7 anys, 6 mesos	Concurs medial prostitució coactiva i contra drets ciutadans estrangers
SAP M 13144/2017	No	Absolució	Nul·litat acte dictat

SAP PO 1019/2017		Multa 3 mesos	Concurs ideal-medial prostitució coactiva, immigració il·legal. Atenuant qualificada reparació dany
SAP GC 1870/2017		7 anys	Concurs medial prostitució coactiva
SAP M 4560/2017	Presó provisional	6 anys, 1 mes	Concurs ideal prostitució
SAP M 1232/2017	Presó provisional	7 anys	Concurs medial prostitució coactiva
SAP GI 1614/2017	Presó provisional	2 anys	Atenuant analògica confessió amb grau de molt qualificada
SAP V 3872/2016	Presó provisional	6 anys, 6 mesos, 1 dia	Concurs medial prostitució coactiva
SAP M 15915/2016	No	Absolució	No acreditat
SAP M 13304/2016	Presó provisional	Absolució	Falten proves
SAP LE 927/2016	Presó provisional	7 anys	Concurs medial determinació a la prostitució
SAP CO 1203/2016	Presó provisional	6 anys	Concurs medial prostitució coactiva
SAP M 10438/2016	Presó provisional	8 anys, 1 dia	
SAP T 668/2016	Llibertat provisional	Absolució	Fets provats no constitueixen delictes

SAP M 11327/2016	Llibertat provisional/ Apud acta	Absolució	No acreditat
SAP M 5407/2016	Presó provisional	Absolució	No acreditat
SAP GC 857/2016		Absolució	No practicat prova suficient
SAP B 2609/2016		7 anys	Concurs ideal prostitució i immigració il·legal
SAP Z 103/2016	Presó provisional	6 anys, 6 mesos, 1 dia	Concurs ideal prostitució coactiva
SAP L 908/2015	Presó provisional	9 anys	
SAP M 16450/2015	Presó provisional	7 anys	Concurs ideal prostitució
SAP AV 268/2015	Presó provisional	7 anys	Concurs medial prostitució coactiva
SAP B 13628/2015	Llibertat provisional	6 anys, 6 mesos	Concurs medial prostitució coactiva
SAP GC 2145/2015	Presó provisional	7 anys	Concurs medial prostitució forçada
SAP PO 1239/2015		5 anys	Atenuant confessió i reparació del dany qualificats
SAP PO 1305/2015	Presó provisional	5 anys	
SAP M 7349/2015	Presó provisional	11 anys, 6 mesos	Organització criminal, concurs ideal prostitució coactiva, menor edat

SAP M 9431/2015	Presó provisional	12 anys	Concurs ideal medial prostitució activa, menor edat
SAP VA 170/2015	Presó provisional	11 anys	Concurs medial determinació a prostitució
SAP SE 450/2015	Llibertat provisional	Absolució	No acreditat
SAP M 6282/2015	Presó provisional	6 anys, 6 mesos, 1 dia	Concurs ideal prostitució coactiva
SAP AV 10/2015	Presó provisional	7 anys	Concurs medial prostitució coactiva
SAP M 260/2015	Presó provisional	7 anys	Concurs ideal medial delicte prostitució coactiva
SAP MU 150/2015		Absolució	No acreditat